

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΑΓΓΕΛΟΣ,
ΥΙΟΣ ΤΟΥ ΣΕΒΑΣΤΟΚΡΑΤΟΡΟΣ ΤΗΣ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ
I O A N N O Y

Ἐν τῇ Ἐπετηρίδι τῆς Ἑτ. Βυζ. Σπουδῶν (Α' (1924) σ. 148) ὁ κ. Ι. Βογιατζίδης ἀπέδειξεν ὅτι ὁ σεβαστοκράτωρ τῆς Θεσσαλίας Ἰωάννης, ὁ ὁποῖος ἐνομιζέτο μέχρι τοῦδε ὅτι ἤρξεν ἀπὸ τοῦ 1271 ἕως τοῦ 1296, εἶχεν ἤδη ἀποθάνει πρὸ τοῦ 1289. Τὸν Ἰωάννην διεδέχθησαν οἱ υἱοὶ του, Κωνσταντῖνος καὶ Ἄγγελος, οἵτινες, μετὰ τὸν θάνατον τοῦ πατρὸς των, μνημονεύονται ὡς ἰσότιμοι, δηλαδὴ ἀμφότεροι καλοῦνται σεβαστοκράτορες.

Ἐκ τοῦ Παχυμέρους εἶναι γνωστὸν ὅτι ὁ Ἰωάννης κατέλιπε τρεῖς υἱούς, τὸν Κομνηνὸν Μιχαήλ, ὅστις διὰ δόλου εἶχε παραδοθῆ ὑπὸ τῆς δεσποίνης τῆς Ἡπείρου Ἄννης εἰς τὸν αὐτοκράτορα Ἀνδρόνικον Β' τὸν Παλαιολόγον καὶ ἀπέθανεν ἐν Κωνσταντινουπόλει, τὸν Δούκαν καὶ τὸν Ἄγγελον.¹ Καὶ τὸν μὲν Δούκαν τοῦ Παχυμέρους ἐταύτισεν ὁ Χόπφ μετὰ τὸν ἕξ ἀνδηγαυϊκῶν καὶ βενετικῶν πηγῶν γνωστὸν σεβαστοκράτορα Κωνσταντῖνον, διὰ τὸν Ἄγγελον ὁμοῦς λέγει ὅτι οὗτος ὠνομάζετο συνήθως μόνον Ἄγγελος, «sei es, dass er den Geschlechtsnamen auch als Vornamen führte, oder dass sein Vorname nicht überliefert ist.»²

Τοῦ Ἄγγελου ὁμοῦς τούτου τὸ βαπτιστικὸν ὄνομα, ὅπερ ἔμεινεν ἄγνωστον μέχρι τοῦδε, ὑπῆρξε, νομίζω, Θεόδωρος. Τοῦτο ἔξάγω ἐκ χωρίου τοῦ ποιήματος τοῦ Μανουὴλ Φιλῆ εἰς τὸν πρωτοστράτορα Μιχαήλ τὸν Γλαβᾶν³ ἰδοὺ τὸ χωρίον :

*ἔξ ὧν (τῶν Ἰταλῶν) κατασχὼν (ὁ Γλαβᾶς) τὴν πόλιν Δυρραχίου
Κροάς τε καὶ Κάννινα καὶ τὰ κυκλόθεν
ὄρμῃ πρὸς ἀπτοὺς τοὺς θρασεῖς πάλαι Βλάχους
Θεόδωρον δὲ πυρπολεῖ κατὰ κράτος
τὸν σεβαστοκράτορα τῶν ἀλλοτριῶν
καὶ λαμβάνει τὴν χώραν ὡς δῶρον τύχης.*

Εἶναι δύσκολον νὰ ὀρισθῇ ἀκριβῶς τὸ ἔτος τοῦ πολέμου τούτου τοῦ Γλαβᾶ ἐναντίον τοῦ σεβαστοκράτορος τῶν Βλάχων Θεοδώρου ἢ χρονολογικῇ

¹ Παχυμέρους τόμ. Β' σ. 72 - 77, 201.

² H o p f, Gesch. Griech. ἐν Ersch - Gruber Encyk. τόμ. 85 σ. 355.

³ M i l l e r, Manuelis Philae carmina τόμ. Β' σ. 253. στ. 288 - 294.

ἄλλως τε σειρά τῶν γεγονότων ἐν τῷ ποιήματι τούτῳ τοῦ Φιλῆ, ὅπερ συν-εγράφη περὶ τὸ 1305 εἶναι ἀρκετὰ συγκεχυμένη ὡς παρατήρησεν ἤδη ὁ J i r e -
č e k ¹. Πάντως ὁμως, κατὰ τὸν Φιλῆν, ἡ ἐπίθεις αὕτη τοῦ Γλαβᾶ ἐναντίον
τοῦ Θεοδώρου ἐγένετο μετὰ τὴν κατάληψιν τοῦ Δυρραχίου ὑπὸ τοῦ Γλαβᾶ.
Τὸ Δυρράχιον διέμεινεν εἰς χεῖρας τῶν Βυζαντινῶν περιπόου ἀπὸ τοῦ 1288
μέχρι τοῦ 1296 ὁπότε ἦτο ἤδη σερβικόν ². Ὡστε πιθανὸν ἢ ἐπίθεις αὕτη
νὰ ἔλαβε χώραν κατὰ τὰ ἔτη 1288 - 1290, πάντως μετὰ τὸν θάνατον τοῦ
σεβαστοκράτορος τῆς Θεσσαλίας Ἰωάννου, ἀφοῦ ὁ Θεόδωρος ἀποκαλεῖται
ὑπὸ τοῦ Φιλῆ σεβαστοκράτωρ.

Περὶ τοῦ σεβαστοκράτορος Θεοδώρου τοῦτο μόνον εἶναι γνωστὸν ὅτι
περὶ τὸ 1297 ἐπρόκειτο νὰ λάβῃ σύζυγον τὴν ἐξ Ἀρμενίας πριγκίπισσαν
Θεοφανῶ, ἀδελφὴν τῆς Μαρίας, συζύγου τοῦ υἱοῦ καὶ συμβασιλέως τοῦ
Ἀνδρονίκου Β', Μιχαὴλ τοῦ Θ'. Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ ὁ Ἀνδρόνικος εἶχε
παραχωρήσει εἰς τοὺς σεβαστοκράτορας τὴν Δημητριάδα. Ἄλλ' ὁ γάμος οὗτος
δὲν ἐπραγματοποιήθη, διότι ἡ Θεοφανῶ ἀπέθανε διαρκοῦντος τοῦ ταξιδίου.
Κατόπιν τούτου μάλιστα αἱ σχέσεις τῶν σεβαστοκρατόρων πρὸς τὸ Βυζαντινὸν
κράτος ἐχειροτέρευσαν ἐκ νέου ³.

Ὁ Παχυμέρης (Β' σ. 284) διηγούμενος τὰ γεγονότα τοῦ ἔτους 1299
λέγει διὰ τοὺς σεβαστοκράτορας «ἔτι γὰρ ἐν τοῖς ζῶσιν ἦσαν». Εἶναι λοιπὸν
πιθανὸν ὅτι ὁ Θεόδωρος ἀπέθανεν βραχὺ μετὰ τὸ 1299, πρὸ τοῦ ἀδελφοῦ
τοῦ Κωνσταντίνου Δούκα, ὅστις, ὡς γνωστὸν, ἀπέθανε τῷ 1303.

ΜΙΧΑΗΛ Θ. ΛΑΣΚΑΡΙΣ

¹ Die bulgarischen Burgen bei Manuel Philes σ. 78 ἐν: Das christliche Element
in der topographischen Nomenclatur der Balkanländer, Sitzb. der Wien. Akad. ph.-hist.
Classe CXXXVI, (1897) σ. 77 - 85.

² Πρβ. Acta Albaniae τόμ. Α' ἀριθ. 508 καὶ 526 σελ. 151 καὶ 155, καὶ J i r e -
č e k, Geschichte der Serben τόμ. Α' σελ. 336.

³ Παχυμέρους τόμ. Β' σ. 206 καὶ 284, Μετοχίτου, Πρεσβευτικός, ἐν Σάθα
Μεσ. Βιβλ. τόμ. Α' σ. 188 - 189. πρβ. καὶ H o p f, Ἐνθ' ἄνωγ.